

hakkas perremees üles räkima, kuidas hoos-
te ja ka jallawäggi ollid tulnud, temma
rahha ärrawotnud ning piddand temma per-
renaest ülesotsima. Algga jummal olgo
tännatud! et ma ollen sind mo hellake hoid-
nud. Naene hakkas ta kaela ümber kinni
ja nuttis rõmopärrast oige ärdaste. Ta
teist korda käisid nemmad kahhekeste wan-
kriiga ommad suggulassed kuulma. Said
nemmad tee peäl saanud, siis mees wiskas
taggant saiad ülespidi, nenda et nemmad
temma naese süllese langsid. Naene immet-
les sedda, ja küsis: mis se pididi tähhen-
dama? Mees ütles: Ennä! nüüd on jum-
mala õnnistus nähha, mis södda pärrast
tulleb, sest jummal lassib leiba taewast
mahha langeda. Kui nemmad nüüd ollid
ommade suggulaste jure saanud, siis naene
rägis warsti üles, et temma mees olli rahha-
pot leidnud. Need sannumied sai nende
saks warsti kuulda. Temma läkkitas siis
perremehhe järrele, et ta pididi omma naese:

ga moisas tullesma. Kui perremees olli
terretand, siis saks söimas ta heästi wäija,
miks ta olli sedda rahhapot ärrasalgand, ja
mitte moisas toonud? Perremees keelis ag-
ga ärra, ja immetles, kes nisuggussed tüh-
jad sannumied olli moisas wiinud? Saks
ütles: mis sa tahhad sedda keelda, so om-
ma naene on jo sedda üles rägind. Se
mees kostis: armas saks! Jummal teab,
mis luggu minno naesega on; monni ferd
rägib ta targaste, ja monni ferd polle teada,
mis ta lobbiseb. Sest olleks temmal dige
meel peas, siis ta wottaks jo sedda mitte
rägida, mis temma mehhele kahjuks tullesb.
Siis käskis saks, et naene pididi ka ette
tullesma. Kui ta olli sisse tulnud, siis saks
küsis: ons so mees paljo rahha leidnud?
Ta kostis; se pot olli oige täis. Millal
se siis olli? Küsis saks. Se olle kis, kui
se suur södda meite maale olli, kostis se
naene. Saks immetles sedda ja küsis:
millal olli siis södda? Naene kostis; waate